

افزایش تب دانگی در کشور در نتیجه افزایش سفر به استان‌های شمالی

هشدار درباره ابتلای مجدد

استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران با اشاره به افزایش موارد تب دانگی در کشور گفت: این بیماری که از طریق گزش پشه منتقل می‌شود، در صورت ابتلای مجدد می‌تواند خطرناک و حتی کشنده باشد.

مینو محرز، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران و عضو فرهنگستان علوم پزشکی ایران، در گفت و گو با ریزا درباره وضعیت تب دانگی در کشور اظهار کرد: افزایش موارد این بیماری در روزهای اخیر به دلیل شرایط محیطی و افزایش حضور مردم در مناطق شمالی کشور رخ داده است. وی افزود: در شرایطی که برخی افراد در محیط‌های ابتدایی و در معرض پشه ها زندگی می‌کنند، احتمال گزش و انتقال بیماری افزایش می‌یابد.

محرز در مورد تکثیر این پشه ها تصریح کرد: پشه ناقل این بیماری مدت‌هاست وارد کشور شده و به باحتی در محیط‌هایی با آب راکد تکثیر می‌شود.

وی ادامه داد: این پشه حتی می‌تواند تا طبقات بالای ساختمان‌ها پرواز کند و برای تخم‌گذاری تنها به مقدار بسیار کمی آب، حتی در حد یک قاشق چای‌خوری، نیاز دارد.

این متخصص بیماری‌های عفونی درباره نحوه انتقال بیماری گفت: تب دانگی از طریق گزش پشه به انسان منتقل می‌شود و انتقال مستقیم انسان به انسان ندارد.

وی درباره علام ابتلا به تب دانگی، افزود: علائم بیماری در ابتدای اول معمولاً خفیف و شبیه سرماخوردگی است، اما در صورت ابتلای مجدد، بیماری شدیدتر شده و می‌تواند با خونریزی و حتی مرگ همراه باشد.

محرز با اشاره به نبود درمان اختصاصی بیان کرد: این بیماری داروی خاصی ندارد بنابراین پیشگیری اهمیت بسیار بالایی دارد.

وی در مورد راه‌های پیشگیری تأکید کرد: مهم ترین راه پیشگیری، مبارزه با پشه‌ها، سم‌پاشی محیط و جلوگیری از تجمع آب‌های راکد در منازل و محیط‌های شهری است.

محرز ادامه داد: لازم است شهرداری‌ها و دستگاه‌های مرتبط در زمینه سم‌پاشی و آموزش عمومی همکاری جدی‌تری داشته باشند.

وی در پایان برای آگاهی بخشی مردم از این بیماری خاطرنشان کرد: افزایش آگاهی مردم درباره نحوه انتقال و پیشگیری از تب دانگی می‌تواند نقش مؤثری در کنترل این بیماری داشته باشد.

کلاس بیش از ۳۵ نفر در مدارس ممنوع شد

وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد: در سال تحصیلی جدید تشکیل کلاس بیش از ۳۵ نفر در متن درجه ممنوع است.

به گزارش اپلنا، شیوه‌نامه ساماندهی نیروی انسانی سال تحصیلی ۱۴۰۶-۱۴۰۵ به مدیریت آموزش وپرورش شهستان‌ها ابلاغ شد.

وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد: به منظور تمهید مقدمات شروع باشکوه سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۶ و با هدف تأمین نیروی انسانی متخصص، ساماندهی صحیح منابع، تحقق عدالت و دسترسی و بهبود مستمر کیفیت یادگیری، شیوه‌نامه ساماندهی نیروی انسانی ابلاغ شد.

بر اساس تغییرات گسترده این شیوه‌نامه در مقایسه با سنوات گذشته، توجه به نکات زیر الزامی است:

۱- مطالعه کامل ضوابط اختصاصی پیش از هرگونه تصمیم‌گیری در همه مدیریت‌ها

۲- ممنوعیت تشکیل کلاس بیش از ۳۵ نفر

در تمامی دوره‌ها

تجربه ماه‌های اخیر بار دیگر یک واقعیت قدیمی را آشکار کرد: «مردم ممکن است در روزهای قطعی اینترنت، فیلترینگ شدید یا اختلال در دسترسی به پلتفرم‌های جهانی، برای انجام کارهای ضروری سراغ پیام‌رسان‌های داخلی بروند، اما این کوچ، اغلب «انتخاب» نیست؛ پیشتر شبیه یک اقامت اجباری و موقت است.»

به گزارش اقتصادنیوز، کاربرد تاریخی آن، ای‌تا، روبیکا یا سایر پیام‌رسان‌های داخلی می‌ماند که راه دیگری برای ارتباط، خرید، فروش، اطلاع‌رسانی یا پیگیری کارهای روزمره ندارد.

به محض آنکه مسیرهای دسترسی به تلگرام، اینستاگرام، واتس‌آپ یا سایر پلتفرم‌های جاافتاده دوباره باز می‌شود، بخش بزرگی از کاربران به همان زیست‌بوم قبلی بازمی‌گردند.

مسئله فقط عادت کاربران نیست. مسئله اصلی این است که پیام‌رسان، برخلاف بسیاری از نرم‌افزارهای دیگر، با دستور، تبلیغ یا اجبار اداری جایگزین نمی‌شود. ارزش یک پیام‌رسان به تعداد کسانی است که در آن حضور فعال دارند؛ همان چیزی که در اقتصاد پلتفرم‌ها «اثر شبکه‌ای» نامیده می‌شود.

کیایی‌فر، متخصص امنیت اطلاعات و شبکه، می‌گوید قطع اینترنت نه‌تنها امنیت زیرساخت‌های کشور را افزایش نداده، بلکه با انباشت آسیب‌پذیری‌های پچ‌نشده، راه‌نقوذ به سامانه‌های حیاتی را برای مهاجمان ساده‌تر کرده است.

بازارهای پلتفرمی با اثر شبکه‌ای شتاب‌گیرنده رشد می‌کنند؛ یعنی هرچه افراد بیشتری در یک پلتفرم باشند، ارزش حضور در آن برای کاربران دیگر بیشتر می‌شود و همین موضوع هزینه خروج از پلتفرم‌های جاافتاده و مانع ورود رقبای تازه را بالا می‌برد.

کوچ اجباری، نه مهاجرت واقعی

در ایران نیز همین منطق دیده می‌شود. تلگرام و اینستاگرام فقط ابزار پیام‌رسانی نیستند؛ آن‌ها دفتر کار، ویتترین فروش، آرشيو محتوا، شبکه مشتریان، رسانه شخصی، کاتال خبری، ابزار بازاریابی و حافظه جمعی میلیون‌ها کاربر دشمنان. DataReportal در گزارش دیجیتال ۲۰۲۵ ایران اعلام کرده بود که در ابتدای سال ۲۰۲۵، ایران ۳۳.۲ میلیون کاربر اینترنت و ۴۸ میلیون هویت فعال در شبکه‌های اجتماعی داشته است.

وقتی چنین شبکه‌ای با فیلترینگ یا قطع اینترنت دچار اختلال می‌شود، کاربرد الزاماً به پلتفرم داخلی «مهاجرت» نمی‌کند؛ بلکه برای رفع نیاز فوری، از آن به‌عنوان مسیر اضطراری استفاده می‌کند. این تفاوت مهمی است. قبض خاموشی اینترنت در جیب شهروندان ایرانی است، هزینه اتصال یا عدم اتصال سه ماهه‌ای که از جیب‌شان رفت.

مهاجرت دیجیتال زمانی رخ می‌دهد که کاربر احساس کند مقصد جدید از نظر امکانات، امنیت، کیفیت، مخاطب، هویت اجتماعی و فرصت اقتصادی، بهتر یا دست‌کم هم‌سطح مقصد قبلی است. اما در تجربه پیام‌رسان‌های داخلی، بسیاری از کاربران آن‌ها را نه مقصد جدید، بلکه «راهرو موقت» تلقی می‌کنند.

اعتقاد: حلقه گمشده پیام‌رسان‌های داخلی

نقطه ضعف اصلی پیام‌رسان‌های داخلی فقط کیفیت فنی نیست؛ مسئله عمیق‌تر، بحران اعتماد است. کاربرد ماندن در یک پیام‌رسان باید احساس کند گفت‌وگو، فایل، عکس، صدای ضبط‌شده، ارتباط کاری و حتی سکوت او در امنیت است. در پلتفرم‌های جهانی نیز نگرانی‌های جدی درباره حریم خصوصی و داده‌ها وجود دارد. اما پیام‌رسان‌های داخلی در ایران با یک مشکل مضاعف روبه‌رو هستند: «نزدیکی ادراکی یا واقعی آن‌ها به ساختارهای رسمی، بانکی، حاکمیتی یا سیاست‌های محدود‌کننده اینترنت.»

کاربران صرفاً ذهنی نیست. یک ارزیابی امنیتی منتشرشده از سوی Open Technology Fund در سال ۲۰۲۴، سه پیام‌رسان به، ای‌تا و روبیکا را بررسی کرده و نوشته است که هیچ‌یک از این سه برنامه از رمزنگاری سرتاسری استفاده نمی‌کردند؛ در نتیجه، محتوای چت‌ها و اطلاعات مربوط به مشارکت‌کنندگان مانند نام، شماره تلفن و مخاطبان، برای سروهای پشتیبان برنامه‌ها قابل خواندن بوده است. این گزارش همچنین درباره سازوکار تبادل پیام بین پیام‌رسان‌های داخلی توضیح می‌دهد که پیام‌ها در فرایندی پشتیبان‌محور جابه‌جا می‌شوند و این مسئله ابهام

چرا مردم در پیام‌رسان‌های داخلی نمی‌مانند؟

کوچ اجباری، بازگشت فوری

در روزهای قطع اینترنت و فیلترینگ، پیام‌رسان‌های داخلی اگرچه به پناهگاه اضطراری بخشی از کاربران تبدیل شدند، اما نه از نظر اعتماد عمومی، نه کیفیت فنی و نه قدرت شبکه‌ای نتوانستند جای تلگرام و اینستاگرام را بگیرند.

پیام‌رسان موفق فقط امکان ارسال پیام ندارد؛ باید «اکوسیستم» بسازد: تلگرام

برای بسیاری از کاربران ایرانی فقط چت نیست؛ کانال خبری، فروشگاه، کلاس درس، آرشيو فایل، فضای تبلیغاتی، ابزار اطلاع‌رسانی، سیستم رباتی و شبکه نیمه‌رسانه‌ای است

خدمات شهری، حمل‌ونقل، سلامت، کسب‌وکار، مینی‌پرنامه‌ها و ارتباطات رسمی را در یک اکوسیستم نسبتاً یکپارچه جمع کرده است. پژوهش‌های مربوط به سوپراپ‌ها نشان می‌دهد نمونه‌های موفق آسیایی مانند WeChat، KakaoTalk، Alipay و Grab با ترکیب پیام‌رسانی، پرداخت، تجارت الکترونیک، حمل‌ونقل و خدمات متنوع، از ابزارهای کارآمدتر به پلتفرم‌های چندمنظوره تبدیل شده‌اند.

در ایران اما پیام‌رسان داخلی اغلب پیش از آنکه به یک محصول کامل، محبوب و رقابتی تبدیل شود، با سیاست فیلترینگ به کاریر تحمیل شده است. این تفاوت تعیین‌کننده است. چین ابتدا اکوسیستم قدرتمند، زیرساخت عظیم، بازار مصرف بسیار بزرگ، ادغام عمیق خدمات و حمایت صنعتی بلندمدت ایجاد کرد؛ سپس پلتفرم‌های خارجی را کنار زد. اما در ایران، اغلب مسیر معکوس طی شده است: ابتدا محدودیت و فیلترینگ اعمال می‌شود، سپس از کاربرد انتظار می‌رود به محصولی کوچ کند که هنوز از نظر اعتماد، کارایی و مقیاس اجتماعی، جایگزین کامل نیست.

نمونه هند نیز نشان می‌دهد ملی‌بودن یک پلتفرم برای موفقیت کافی نیست. شبکه اجتماعی Koo که به‌عنوان جایگزین هندی توئیتر معرفی می‌شد، پس از موج اولیه محبوبیت و با وجود جذب سرمایه قابل توجه، در سال ۲۰۲۴ تعطیل شد. روتینز علت تعلیلی را شکست مذاکرات شراکت و هزینه‌های بالای نگهداری فناوری و کمبود سرمایه اعلام کرد. تحلیل MediaNama می‌پرسید Koo چه تمایز واقعی یا توئیتر ایجاد کرده بود و تأکید کرد که کپی‌برداری از یک پلتفرم جاافتاده، بدون نوآوری محصول و کاربرد متفاوت، برای ماندگاری کافی نیست.

نتیجه: پلتفرم با اجبار ساخته نمی‌شود

پیام‌رسان داخلی اگر قرار است موفق شود، باید با منطق محصول موفق شود، نه با منطق انسداد. باید کاربر را قانع کند که ماندن در آن برایش سودمندتر، امن‌تر، راحت‌تر و کارآمدتر است. باید در بحران پایداریت رشد، نه محدودتر. باید از نظر حریم خصوصی شفاف‌تر باشد، نه مبهم‌تر. باید امکانات حرفه‌ای‌تر، آرشيو قابل اعتمادتر، جست‌وجوی بهتر، ارسال فایل قوی‌تر، ابزار کسب‌وکار کامل‌تر و شبکه اجتماعی زنده‌تری ارائه کند. تازمانی که پیام‌رسان داخلی بیشتر محصول سیاست فیلترینگ باشد تا نتیجه رقابت واقعی، مردم آن را خانه دیجیتال خود نمی‌دانند. تجربه ماه‌های اخیر نیز همین را نشان داد: کاربران شاید از سر ناچاری به بله و دیگر پیام‌رسان‌های داخلی سر بزنند، اما وقتی راه باز شود، به جایی برمی‌گردند که شبکه واقعی زندگی‌شان آنجاست: تلگرام، اینستاگرام و پلتفرم‌هایی که پیش از فیلتر شدن، اعتماد، عادت، مخاطب و کارکرد اجتماعی خود را ساخته بودند.

روتیق بخشیده و خرید قسطنی حتی برای نیازهای روزانه را به یک راهکار ضروری تبدیل کرده است.

این در حالی است که طبق گزارش‌های رسمی گوگل پلی تلگرام در معرفی رسمی خود در گوگل‌پلی، از امکان ارسال فایل‌ها تا ۲ گیگابایت، گروه‌های تا ۲۰۰ هزار عضو، ربات‌ها و همگام‌سازی مستقل میان چند دستگاه سخن می‌گوید. واتس‌آپ نیز در راهنمای رسمی خود اعلام کرده که برای ارسال اسناد، سقف فایل تا ۲ گیگابایت است.

بنابراین مقایسه فقط میان «داخلی» و «خارجی» نیست؛ مقایسه میان دو سطح از بلوغ محصول است. کاربری که در تلگرام آرشيو چندساله، کاتال پرمخاطب، ربات، فایل‌های حجیم، گروه‌های بزرگ، جست‌وجوی قابل اتکا و اتصال پایداتر را تجربه کرده، با پیام‌رسانی که در بحران برای ارسال فایل، ویس بلند یا ارتباط پایدرا دچار محدودیت می‌شود، به‌سختی احساس جایگزینی واقعی می‌کند.

بله، ای‌تا و روبیکا چرا شبکه اجتماعی نمی‌شوند؟

پیام‌رسان موفق فقط امکان ارسال پیام ندارد؛ باید «اکوسیستم» بسازد. تلگرام برای بسیاری از کاربران ایرانی فقط چت نیست؛ کانال خبری، فروشگاه، کلاس درس، آرشيو فایل، فضای تبلیغاتی، ابزار اطلاع‌رسانی، سیستم رباتی و شبکه نیمه‌رسانه‌ای است. اینستاگرام نیز فقط محل انتشار عکس نیست؛ بازار، رسانه، ابزار برندسازی، شبکه مشتریان، دفتر روابط عمومی و در بسیاری از موارد، خود محل درآمد است.

پیام‌رسان‌های داخلی در این بخش با چند ضعف هم‌زمان روبه‌رو هستند: اعتماد پایین، تجربه کاربری ناپایدار، کمبود مخاطب فعال، ضعف در امکانات حرفه‌ای، نبود استانداردهای روشن حریم خصوصی، ضعف در موتور جست‌وجو و کشف محتوا، محدودیت‌های فنی در فایل و رسانه، و مهم‌تر از همه، نبود حس مالکیت اجتماعی. کاربرد احساس نمی‌کند در این فضا «زندگی دیجیتال» دارد؛ احساس می‌کند یک حساب کاربری اضطراری ساخته تا اگر همه‌چیز قطع شد، دست‌کم راهی برای چند پیام ضروری داشته باشد.

درواقع تعداد و کیفیت حضور کاربران، کسب‌وکارها، تولیدکنندگان محتوا، رسانه‌ها و خدمات جانبی به حدی نرسیده که کاربر برای ماندن در آن انگیزه مستقل داشته باشد. در چنین وضعی، فیلترینگ شاید بتواند ورود اجباری ایجاد کند، اما ماندگاری ایجاد نمی‌کند.

نمونه جهانی؛ چرا چین تاونست و دیگران نه؟

مدافعان پلتفرم‌های داخلی معمولاً به نمونه چین اشاره می‌کنند؛ اما مقایسه ایران با چین، اگر دقیق انجام شود، بیشتر به زیان مدل ایرانی تمام می‌شود. وی‌چت در چین فقط یک پیام‌رسان داخلی نیست؛ یک ابرپلتفرم است که پیام‌رسانی، پرداخت، خرید،

احتمال پاییز پربارش در کشور

رییس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران سازمان هواشناسی گفت: احتمال پاییز پربارش در کشور وجود دارد اما تغییر این شرایط نیز محتمل است چون در برخی سال‌ها با وجود حاکمیت شاخص ال‌نینو (فاز گرم اقیانوس آرام) خشکسالی در ایران داشتیم.

احد وظیفه در گفت و گو با ایسنا افزود: پیش‌بینی‌های علمی و مطابق با روش‌های متداول در هواشناسی بر اساس وضعیت شاخص‌های دور پیوندی صورت می‌گیرد. یکی از مهمترین المان‌ها بررسی وضعیت شاخص‌های دورپیوندی مثل «انسو»، شاخص دو قطبی اقیانوس هند (IOD) یا نوسان اطلس شمالی (NAO) است. هر کدام از این شاخصه‌ها بر وضعیت منطقه‌ای با جهانی تأثیری می‌گذارند.

وی با بیان اینکه این شاخص‌ها در اقلیم ایران نیز موثر هستند، گفت: شاخص ناؤو مسیر گذر چرخندها یا سامانه‌های بارشی را از روی اقیانوس اطلس تعیین می‌کند. مسیر این چرخندها بخش‌های مختلف اروپا و بعد مدیترانه را تحت تأثیر قرار می‌دهند. برای ما خیلی مهم است که این سامانه‌ها وارد شرق مدیترانه شوند و در ادامه از منطقه خاورمیانه و روی ایران عبور کنند.

رییس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران سازمان هواشناسی افزود: سامانه‌هایی که از مناطق میانی تا جنوبی مدیترانه گذر می‌کنند، برای کشور ما بهتر هستن اما اگر این چرخندها از بخش‌های شمالی گذر کنند معمولاً وارد شرق مدیترانه نمی‌شوند و کمتر ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهند بنابراین شاخصی مثل ناؤو اقلیم ایران موثر است. وی با اشاره به شاخص MJO گفت: این شاخص شرایط انتقال رطوبت از شمال شرق افریقا و اقیانوس هند را به سمت عربستان، دریای سرخ و بعد به سمت ایران تعیین می‌کند. فازهای این شاخص برای ایران مهم است. وقتی که شرایط هرفتی در غرب اقیانوس هند فراهم است، برای وضعیت آب و هوایی ایران مناسب‌تر است.

رییس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران سازمان هواشناسی تأکید کرد: اغلب این شاخص‌ها از پنج شش ماه قبل قابل پیش‌بینی نیستند و از کمتر از یک ماه یک تا دو ماه قابل پیش‌بینی هستند. یکی دو ساله فقط در بازه زمانی بلندمدت قابل پیش‌بینی هستند. یکی از آن‌ها فاز گرم و سرد در حال حرکت است و انتظار داریم که طی ماههای دی و بهمن امسال به حداکثر خودش برسد و گرم‌ترین حالت آب اقیانوس آرام در پهنه میانی تا شرق اقیانوس اتفاق بیفتد. بر اساس آمارهای موجود در سال‌های حاکمیت ال‌نینو، خشکسالی در ایران یک سال قبل قابل پیش‌بینی است.

وی ادامه داد: فاز گرم و سرد اقیانوس آرام به‌سرت به سمت فاز گرم یا ال‌نینو در حال حرکت است و انتظار داریم که طی ماههای دی و بهمن امسال به حداکثر خودش برسد و گرم‌ترین حالت آب اقیانوس آرام در پهنه میانی تا شرق اقیانوس اتفاق بیفتد. بر اساس آمارهای موجود در سال‌های حاکمیت ال‌نینو، خشکسالی در ایران گرایش به بیش از نرمال دارند و در سال‌هایی که دیگر گرایش به کمتر از نرمال دارد یا خشکسالی حاکم می‌شود. وظیفه تأکید کرد: تنها بر اساس شاخص‌های «ال‌نینو - لانینا» و «کیو بیو» می‌توان پاییز خوبی را برای ایران پیش‌بینی کرد ولی این پیش‌بینی قطعیت ندارد چون در برخی سال‌ها با وجود حاکمیت ال‌نینو، خشکسالی در ایران داشتیم بنابراین این شاخص به‌تنهایی نباید معیار تصمیم‌گیری قرار بگیرد و باید صبر کنیم تا بازه‌های زمانی نزدیک‌تری به پاییز فرا برسد و وضعیت سایر شاخص‌های اقلیمی هم مشخص‌تر شود. در این شرایط می‌توانیم اظهار نظر درست‌تری درباره وضعیت بارش‌های پاییزی انجام دهیم.

معرفی ۵ استان پُر فروش دارو

تهران در صدر

آمارنامه دارویی کشور نشان می دهد که بیشترین فروش دارو، متعلق به استان تهران بوده است.

به گزارش مهر، بر اساس آمارنامه دارویی ۱۴۰۴، استان تهران به تنهایی حدود یک پنجم از کل فروش داروی کشور را به خود اختصاص داد. همچنین نیمی از کل فروش دارو در کشور مربوط به پنج استان تهران، خراسان رضوی، اصفهان، فارس و خوزستان بود.

ارزش ریالی بازار دارویی کشور مبنی بر قیمت فروش داروخانه به مصرف کننده در سال گذشته حدود ۳۶۸ هزار میلیارد تومان (سه تریلیون و ۶۸۰ هزار میلیارد تومان) خواهد بود.»

چند می گیری امتحان بدی؟

بازار سیاه‌شبهای امتحانی

خلأهای اساسی مواجه است و تاکنون اقدام عملی و مؤثری از سوی وزارت آموزش و پرورش در قبال این تبلیغات گسترده و علنی صورت نگرفته است.

هرچند پلیس فتا بارها در خصوص کلاهبرداری‌های مرتبط با فروش سوالات جعلی یا ابزارهای تقلب هشدار داده است، اما مسئله اصلی، مقابله با ریشه این پدیده و پست‌سازی برای برگزاری آزمون‌های عادلانه و سالم است. برخی آگهی‌ها حتی با صراحت از «تضمین نمره ی بالا» سخن می‌گویند و از درخواست‌های تأمل‌برانگیز مانند «دریافت هزینه قبل از آزمون» یاد می‌کنند که در بسیاری موارد، پس از دریافت وجه، هیچ خدمتی ارائه نمی‌شود و منجر به کلاهبرداری می‌گردد. خیرگزاری ایسنا موضوع را از وزارت آموزش و پرورش پیگیری کرد که مسئولان عنوان کردند چنین موضوعی به وزارتخانه فعلا ارجاع نشده است به طوریکه مصلحت‌های در این معاون متوسطه وزیر آموزش و پرورش در این خصوص گفت: «من آگهی در این باره ندیده‌ام. امتحانات داخلی غیرنهایی و براساس ماده ۹۷ آیین‌نامه اجرایی و آیین‌نامه آموزشی دوره متوسطه با معلم و مرجعیت مدرسه و شورای مدرسه است. بنابراین برگزاری امتحانات داخلی با معلمان است؛ هرچند ممکن است شبیهت‌هایی در این خصوص در فضای مجازی و برای اغفال دانش آموزان صورت گیرد که برای رصد فضای مجازی همکاری‌هایی بین پلیس فتا و وزارت آموزش و پرورش وجود دارد.»

وی در ادامه تأکید کرد: نظام تعلیم و تربیت در دنیا امری فرا وزارتخانه‌ای است

و شروپ آنها برای پاسخ به سوالات امتحانات و قیمت‌ها شد:

در تماس اول، شخصی خود را دانشجو دانشگاه شریف معرفی و در ازای حل سوالات امتحانی دانش آموز، نرخ (۴۰۰ هزار تومان برای درس‌های تخصصی مثل ریاضی و علوم و ۳۰۰ هزار تومان برای درس‌های عمومی) را به عنوان دستمزدش اعلام می‌کند.

در آگهی دیگری خانمی این قیمت را ۳۵۰ هزار تومان برای هر درس اعز عمومی و تخصصی»، اعلام می‌کند و روش کار خود را اینگونه تشریح می‌کند: «معلم سوالات امتحانی را در کانال شاد یا سایت بازگذاری می‌کند که دانش‌آموز می‌تواند عکس سوالات را بلافاصله از طریق سایر پیام‌رسان‌ها برای ما ارسال کند و در ازای دریافت مبلغ توافق‌شده، به تک تک سوالات پاسخ داده و دوباره از طریق همان پیام رسان به دانش‌آموز ارسال می‌شود که سپس دانش آموز می‌تواند پاسخ را نوشته و به معلم ارسال کند.»

فارغ از اینکه این آگهی‌ها می‌تواند پوششی برای کلاهبرداری از دانش آموزان و اولیایشان باشد، آنچه در این میان محل توجه است استفاده از بستر «شاد» برای دور زدن نظام آموزشی کشور است.

به نظر می‌رسد مکانیسم‌های نظارتی و امنیتی لازم برای جلوگیری از به اشتراک گذاری سوالات و دریافت پاسخ از سوی افراد خارج از جلسه امتحان، با

و با همکاری نهاده‌ها و سایر دستگاه‌ها یادگیری و یاددهی انجام می‌شود لذا اگر قرار باشد هرگونه همکاری با سایر دستگاه‌های اجرایی در این خصوص صورت گیرد، حتما آموزش و پرورش پایبند آن خواهد بود.»